

for en saa nær Slægtning. For det ærede Medlem Hr. Drachmann var der jo ikke nogen Nødvendighed for at udtrykke saadanne Følelser; han udtrykte sin Glæde over, at denne Lov nu laa vel begravet dernede, og det vidste han hvad var. Den højtærede Statsministers Udtalelser gav ikke Anledning til nogen som helst Tvivl. Han understregede endogsaa Toldlovens Begravelse med Argumenter, som ikke kan siges i og for sig at være holdbare. Han sagde, at man havde skilt sig mere og mere fra hinanden, og derfor var Haabet for en Gennemførelse formørket. Endogsaa Landbrugets Stilling blev kaldt frem som et Vidnesbyrd om, at det var vanskeligt at faa Toldloven ført igennem, idet den højtærede Finansminister efter min Opfattelse lagde en ganske forkert Fortolkning ind i det, Landbruget har krævet af en Toldreform. Der er i Landboforeningernes og Husmandsforeningernes Udtalelser om Toldloven intet som helst, der kan hindre en Reform af denne. Der er kun een Ting, som kan hindre den, og som vil hindre den, ligesom den har hindret den nu, og det er Regeringens Afhængighed af det konservative, protektionistiske Parti. Med Hensyn til Spørgsmaalet om Toldlovsforslagets Genoplivelse er der derfor kun een Ting, der ventes paa, og det er den Dag, da der kommer en Regering, som ikke længere er afhængig af et konservativt, protektionistisk Parti. Saa er der Mulighed for at gennemføre Toldloven, ligesom der havde været det i Aar, hvis Regeringen ikke havde været i dette bekendte Afhængighedsforhold.

Det Lovforslag, som vi nu kommer til at gennemføre her, er altsaa den Neergaardske Toldreform af 1920—23. Saaledes kommer den til at se ud. Det er en Toldlov, som indfører en Række ganske vilkaarlige Nyforhøjelser af Toldsatser for Genstande, som man beslutter at kalde Luksusgenstande, ganske uanset om disse Toldsatser medfører en overordentlig høj Beskyttelse for en Række Industrier, der beskæftiger sig med disse Varers Forarbejdelse. Der er den Ejendommelighed ved den Toldlov, som Ministeriet Neergaard gennemfører, at Industrier, der beskæftiger sig med Produktion af mindre nødvendige Genstande eller aabenbare Luksusgenstande, kan blive lige saa højt beskyttet, som de ønsker det; saa snart derimod en Industri beskæftiger sig med en Nødvendighedsting, kan den ikke opnaa noget saadant. Ja, det er nogle mærkværdige Principper, der

efterhaanden hersker i det Parti, der bestyres af Ministeriet Neergaard!

Den samlede Skattelovgivning, som dette Ministerium nu fuldfører, er en Skattelovgivning, hvori jeg ikke kan se noget som helst Princip, end ikke det Princip, som det ærede Medlem Hr. Borgbjerg synes at se i den. Jeg synes, den udmærker sig kun ved sin fuldkomne Principløshed. Derfor er jeg ganske enig med det ærede Medlem Hr. Borgbjerg i, at noget af det første, et nyt Flertal her i Rigsdagen maatte foretage sig, er at tilvejebringe en samlet Overvejelse af vore Skatte- og Toldforhold, en samlet Overvejelse, saaledes at man kan faa fjernet alle de Udvekster, som det højtærede Ministerium har ført ind i disse Forhold, og tilvejebringe en rimelig og principielt rationel Beskatning af Grundværdierne, af Indtægt, af Formue og af den virkelige Luksus.

Det ærede Medlem Hr. N. P. Jensen fremsatte nogle vidtstvævende almindelige Betragtninger, som jeg ikke skal følge ham langt ind i, bl. a. ogsaa fordi de synes mig at vidne om den permanente Forvirring, som raader i hans Sjæl. Jeg skal kun sige een Ting. Naar det ærede Medlem mente, at Indkomstkatterne var kommet ganske af sig selv til den foregaaende Regering, fordi Indkomsten steg, synes han at have glemt hele den foregaaende Regerings Skattepolitik, som gik ud paa først at tilvejebringe en Række Merindkomstkatter og derefter at indarbejde disse i den almindelige Indkomstskat med meget forhøjede Satser baade for de store Indtægter og de store Formuer. De kom aldeles ikke af sig selv. Det, den nuværende Regering derimod vil foretrække, er at lempe Indkomstkatten, og det ikke blot paa saadanne Steder, hvor man ud fra en almindelig Betragtning maa billige det, nemlig for de store, børnerige Familier og for de mindre Formuer, men ogsaa og i en meget væsentlig Grad for de store Formuer og Aktieselskaberne. Hvis den højtærede Statsminister vilde tage de Indtægter igen paa Indkomst- og Formueskatten, som han gav Afkald paa i Fjor paa Grund af et Forlangende fra det konservative Folkeparti, kunde han spare en meget væsentlig Del af de Skatteafgifter paa det indirekte Omraade, som han foreslaar her i Dag.

Jeg skal ikke forlænge Debatten yderligere, men kun sige, at baade dette og det andet Lovforslag kommer jo nu i et Udvalg, og der faar vi da Lejlighed til at se, hvad nyt det er, Regeringen egentlig har paa Hjerte med Hensyn til Luksustoldskatterne i Aar og deres Benyttelse til Imødekommelse af